

den som Gaardmanden, at han faar den Vare, der betaler sig bedst af opdrætte, og jeg tror, at disse Avlscentrer mangfoldige Steder have leveret den Vare, som det har lønnet sig allerbedst at opdrætte.

Saa sagde det ærede Medlem, at det, man skulde naa ved Husdyrloven var, at der kunde rejses en Agitation. Nej, det er ikke det, man skulde naa. Det, man skulde naa, er at komme ind under rolige, stabile Former for hele Husdyravlens Udvikling ogsaa paa dette Omraade. Det forekommer mig, at det var noget ganske andet, dersom det var optaget som en Bevilling paa Finansloven, og man saa sagde, at den blev given paa 5 Aar, som man før gav den paa 4. Men her er der Tale om en Paragraf, som er sat ind i Husdyrloven, og derfor kan jeg ikke følge Flertallet i at udstemme denne Paragraf, idet jeg tror, det vil være til Skade i Stedet for til Gavn. Jeg tror, at den Ulempe, der ligger i, at der er adskillige Mangler ved de bestaaende Avlscentrer i den Retning, kan og maa rettes ved en forøget og skærpet Kontrol, som vil virke godt her. Jeg er derfor stærkt tilbøjelig til at tro; at det ærede Medlem ikke taler i Befolkningens Navn paa sin Egn; i hvert Fald er jeg vis paa, at han taler ikke i Befolkningens Navn paa adskillige andre Egne.

Bing: Maa jeg begynde med som Medlem af Udvalget at takke det ærede Medlem for Assens (Berntsen) for de faderlige Formaninger, han gav Udvalget. Jeg sætter særlig Pris paa dem, da det er det første Udvalg, jeg paa min parlamentariske Bane er kommen ind i, og det var ogsaa klart, at hans Øjne hvilede kærligt paa mig, efterhaanden som han udviklede de Pligter, som et Flertal og et Mindretal havde i et Udvalg. Jeg skal lægge mig dem paa Sinde, og jeg skal oven i Købet sige, at jeg skal være mere forsigtig, end jeg denne Gang har været som Medlem af et Udvalg.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at forlænge Debatten yderligere. Det er kun af Courtoisie mod det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), som jo har henvendt nogle Ord ogsaa til mig. Jeg tør sige, at der under det Arbejde, vi have udført sammen i Udvalget, har bestaaet det bedste Forhold mellem os, og jeg tør heller ikke sige andet end, at ligesom jeg har søgt at være elskværdig og behagelig lige over for ham her i Salen, saaledes har han ogsaa

været særdeles hensynsfuld lige over for mig. Jeg synes dog, det ærede Medlem skulde have sat Pris paa, at jeg bød ham et Lig. Det ærede Medlem har ikke villet modtage det — han har villet gøre det til et Spøgelse, han vilde ud at ramme Pæle gennem et Spøgelse. Det ærede Medlem maa tro mig, som er en gammel erfaren Mand, at det er en vanskelig og nøjsomlig Opgave at ramme Pæle gennem Spøgelser. Det ærede Medlem skal se, at han gaar igen, denne Tyr, og vil møde frem mange Gange, og hvor mange Pæle end det ærede Medlem forsøger at sætte igennem Livet paa ham, dukker han op af Mosen. Det ærede Medlem er næsten uforsvarende kommet til at indse, hvorledes en saadan Genganger bærer sig ad. Det ærede Medlem nævnte under sit sidste Foredrag et Navn, som ikke er bekendt for saa mange her i Salen, undtagen netop for de Landmænd, som interessere sig for Avlsspørgsmaal. En Assistent ude paa Forsøgslaboratoriet, Dyrslæge Stribolt, har skrevet en interessant Afhandling, hvori han gør visse Principper gældende. Det synes mig, at det ærede Medlem med en vis Anerkendelse eller Tilslutning nævnte disse Principper, som hævdes af Dyrslæge Stribolt. Men naar saa er, maa han anerkende, at Undersøgelsen fremtidig vil være et Hovedpunkt for Værdsættelsen af gode Besætninger eller Stammer. Naar det er, som Hr. Stribolt mener, idet han sætter Sagen paa Spidsen og forlanger Ydeevnen opstillet som den eneste Maalestok for Værdien af et Dyr eller en Besætning, en Stamme, en Race, ville vi, selv om vi nu forlade det, komme dertil, at vi lægge Hovedvægten paa Ydelsen, paa Dyrets Prestationer, paa dets Ydeevne, paa Stammens hele Kvalifikationer i den Henseende. Derfor er jeg ogsaa gaaet med til den Formulering af § 20, som vi nu staa ved, idet jeg vel betragter det som et Tilbage-skridt, men tillige som en Begyndelse forfra. Vi ville nok efterhaanden komme fremad, om ikke i samme Form, saa dog efter det samme Princip, som vi delvis forlade.

Med Hensyn til den omstridte § 15 tør jeg jo paastaa, at den højtærede Landbrugsminister kan gaa med Flertallet i den Henseende. Det glæder mig saa meget mere, som ærede Medlemmer maa vide — det maa siges her ganske bestemt — at hvilken Beslutning man nu end tager her efter sin bedste Overbevisning, saa gaar man, hvis man ikke følger Flertallet, imod Kvægavlsforeningernes Ønsker. Det er